

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stroy trans EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Varna — Tolkning av artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Skatt som ska betalas med anledning av att den anges på faktura, trots avsaknad av leverans eller betalning för föremålet för fakturan — Bevis för att varor faktiskt har levererats — Omprövningsbeslut avseende den beskattningsbara personens direkta leverantör innehåller inte någon korrigering av skatten

Domslut

1. Artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på följande sätt:

— Den mervärdesskatt som en person har angett på en faktura ska betalas av den personen oberoende av om en beskattningsbar transaktion faktiskt har utförts.

— Enbart den omständigheten att skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut riktat till den som utfärdat fakturan, inte har rättat den mervärdesskatt som deklarerats av utfärdaren kan inte anses innebära att myndigheten har slagit fast att fakturan svarar mot en faktiskt utförd beskattningsbar transaktion.

2. Principerna om skatteneutralitet, proportionalitet och berättigade förväntningar ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en fakturamottagare nekas rätt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt på den grunden att någon beskattningsbar transaktion faktiskt inte utförts, även om skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut som riktas till fakturautfärdaren, inte har rättat den mervärdesskatt som fakturautfärdaren har deklarerat. Om det emellertid anses att transaktionen faktiskt inte har utförts, på grund av att fakturautfärdaren eller tidigare led har gjort sig skyldig till bedrägeri eller oegentligheter avseende den transaktion som görs gällande till stöd för avdragsrätten, måste det, med beaktande av objektiva kriterier och utan att det krävs att fakturamottagaren vidtar kontroller som inte åligger denne, visas att mottagaren visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 31 januari 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Varna — Bulgarien) — LVK — 56 EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-643/11) ⁽¹⁾

(Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Principen om skatteneutralitet — Avdragsrätt — Ej medgiven — Artikel 203 — Uppgift om mervärdesskatten på fakturan — Verkställbarhet — Huruvida en beskattningsbar transaktion har utförts — Identisk bedömning vad beträffar fakturautfärdaren och dess mottagare — Huruvida detta är nödvändigt)

(2013/C 86/09)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LVK — 56 EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad — Varna — Tolkning av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Bevis om att den beskattningsgrundande händelsen har inträffat — Skattemyndighetens praxis att neka mottagare av en beskattningsbar leverans av varor avdragsrätt för mervärdesskatt på grund av att det saknas bevisning om att leveransen verkligen har utförts, trots att skatten för leverantörens del har förklarats vara utkrävbar

Domslut

1. Artikel 203 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på följande sätt:

— Den mervärdesskatt som en person har angett på en faktura ska betalas av den personen oberoende av om en beskattningsbar transaktion faktiskt har utförts.

— Enbart den omständigheten att skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut riktat till den som utfärdat fakturan, inte har rättat den mervärdesskatt som deklarerats av utfärdaren kan inte anses innebära att myndigheten har slagit fast att fakturan svarar mot en faktiskt utförd beskattningsbar transaktion.

⁽¹⁾ EUT C 80, 17.3.2012.

2. Unionsrätten ska tolkas så, att artiklarna 167 och 168 a i direktiv 2006/112 samt principerna om skattnesneutralitet, rätts-säkerhet och likabehandling inte utgör hinder för att en faktura-mottagare nekas rätt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt på den grunden att någon beskattningsbar transaktion faktiskt inte utförts, även om skattemyndigheten, i ett omprövningsbeslut som riktas till fakturautfärdaren, inte har rättat den mervärdesskatt som fakturautfärdaren har deklarerat. Om det emellertid anses att transaktionen faktiskt inte har utförts, på grund av att faktura-utfärdaren eller tidigare led har gjort sig skyldig till bedrägeri eller oegentligheter avseende den transaktion som görs gällande till stöd för avdragsrätten, måste det, med beaktande av objektiva kriterier och utan att det krävs att fakturamottagaren vidtar kontroller som inte åligger denne, visas att mottagaren visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 6 november 2012 — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA mot Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Mål C-496/12)

(2013/C 86/10)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Svarande: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i unionsdirektiven, däribland Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG (¹) av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, rådets direktiv 85/374/EEG (²) av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister samt andra direktiv som syftar till att skydda konsumenter, tolkas på så sätt att även en juridisk person kan omfattas av samma skydd som ges åt konsumenter under förutsättning att denna juridiska person i avtalsförhållanden som omfattas av dessa direktivs tillämpningsområde inte handlar inom ramen för näringsverksamhet eller ekonomisk verksamhet?
2. Ska bestämmelserna i unionsdirektiven, däribland Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den

25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, som den som är aktuell i målet vid den hänskjutande domstolen, enligt vilken rätten att begära kompensation — såsom återbetalning av felaktigt erlagda avgifter — när det konstaterats fel i den tillhandhållna varan begränsas till den period som löper från den senaste avläsningen av vattenmätaren innan begäran framställdes?

(¹) EGT L 171, s. 12

(²) EGT L 201, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 6 s. 239

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19 december 2012 — Loredana Napoli mot Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Mål C-595/12)

(2013/C 86/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Loredana Napoli

Motpart: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15 i direktiv 2006/54/EG (¹) (återgång till arbete efter mammaledighet) tillämpas i fråga om deltagande i en yrkesutbildning som har samband med ett anställningsförhållande, och tolkas så, att en kvinnlig arbetstagare, efter mammaledighetens slut, har rätt att återuppta samma utbildning som fortfarande pågår, eller kan bestämmelsen tolkas så att hon kan antas till den därpå följande utbildningen även om det är osäkert när den kommer att ordnas?
2. Ska artikel 2.2 c i direktiv 2006/54/EG, enligt vilken varje form av mindre förmånlig behandling av en kvinna som har samband med mammaledighet anses som diskriminering, tolkas så att den innebär ett absolut skydd för kvinnliga arbetstagare — på vilket inte någon intresseavvägning får inkräkta — mot varje form av faktisk särbehandling (domstolens dom av den 30 april 1998 i mål C-136/95, Thibault), och att artikeln således utgör hinder för en nationell